

[Udenrigsministeren]

end tidligere; det gælder såvel inden for NATO som inden for OECD, GATT m. v. De europæiske Fællesskaber har ikke ændret ved dette fundamentale forhold.

Det nye ligger i, at EF har givet Europa en bedre mulighed for at spille sin rolle i den transatlantiske dialog med henblik på bedst muligt at kunne møde de udfordringer, som Vesten står stillet over for.

Det er derfor også regeringens håb, at den nye amerikanske administration vil respektere og værdsætte dette synspunkt. Rigtigt udnyttet vil et omfattende og positivt samspil mellem Vesteuropa og USA bidrage til at styrke den vestlige verdens muligheder for at spille en konstruktiv rolle i forhold til alle dele af verden.

Økonomisk set er det EFs hovedopgave at formindske virkningerne af det økonomiske tilbageslag og på længere sigt skabe grundlag for et nyt økonomisk opsving. Denne målsætning stiller krav om en fortsat udbygning af EF-samarbejdet på det økonomiske, det valutamæssige og det energimæssige område.

I denne sammenhæng er det allervigtigste en tilbageføring af de olieproducerende landes store valutaoverskud; men også på energiområdet er det afgørende, at der gøres yderligere fremskridt i retning af besparelser i energiforbruget og udvikling af alternative energikilder. EF-samarbejdet og samarbejdet i Det Internationale Energi Agentur supplerer på denne måde hinanden.

Uanset behovet for fremskridt i EF-samarbejdet på disse vigtige områder vil samarbejdet i den kommende tid være præget af drøftelserne vedrørende finansieringssystemet og udgiftsniveaue for den fælles landbrugspolitik. De to spørgsmål hænger sammen i den forstand, at det fælles finansielle ansvar i EF er en forudsætning for den fælles landbrugspolitik.

Det er regeringens grundopfattelse, at de gældende principper og grundlæggende mekanismer skal opretholdes uændrede. De har bestået deres prøve under forskellige økonomiske vilkår og skiftende forudsætninger i en årrække. Det er samtidig regeringens opfattelse, at der – under fastholdelse af disse principper og mekanismer – bør foretages tilpasninger af konkret natur.

Regeringen deler ikke den kritik, som især fra britisk side er rettet imod EFs finansieringssystem. Efter vor opfattelse fungerer

dette system tilfredsstillende. Det indgår som en naturlig del i samarbejdet og er knyttet til toldunionen og den fælles landbrugspolitik.

Kritikken mod landbrugspolitikken retter sig navnlig mod overskudsproduktionen og det høje udgiftsniveau. Regeringen er enig i den opfattelse, at udgiftsniveaue til den fælles landbrugspolitik stiger for stærkt, og at overskudsproduktionen bør stoppes.

Det må imidlertid efter regeringens opfattelse ske inden for de gældende principper og, som jeg sagde, grundlæggende mekanismer, hvilket der også er mulighed for. Regeringen er i færd med en nærmere undersøgelse af problemstillingen på dette område.

Regeringen er indstillet på at søge bilateral kontakt med de øvrige EF-partnere med sigte på at skabe tilslutning til en holdning, der indebærer fastholdelse af principperne for samarbejdet og dets nuværende udformning.

Den nye kommission, som tiltræder pr. 1. januar 1981, får som en af sine vigtigste og første opgaver at forberede et oplæg om disse spørgsmål. Dette oplæg vil formentlig foreligge i løbet af foråret. Det er med tilfredshed, regeringens konstaterer, at det af Rådet vedtagne mandat til Kommissionen udtrykkeligt siges, at hverken det fælles finansielle ansvar for EFs politik, som finansieres af Fællesskabets egne indtægter, eller de grundlæggende principper for den fælles landbrugspolitik må drages i tvivl.

Udviklingen inden for det europæiske politiske samarbejde, EPS, har ikke ganske fulgt mønsteret inden for det kommunitære samarbejde. Ganske vist blev den første dynamiske udvikling inden for EPS i løbet af 1970'erne afløst af en vis stagnation i takt med de voksende økonomiske problemer, men fra omkring årsskiftet 1979-80 har det europæiske politiske samarbejde på ny været præget af en bemærkelsesværdig aktivering, især i forhold til kriserne i Afghanistan og Iran samt til konflikten i Mellemøsten.

Dette er så meget mere påfaldende set på baggrund af de store vanskeligheder, der i samme periode har præget EF-samarbejdet, især i anledning af det britiske budgetproblem. Forklaringen herpå må søges i det forhold, at der gennem det europæiske politiske samarbejde langsomt er blevet skabt et forum, inden for hvilket de europæiske lande i en given situation kan formulere en hold-